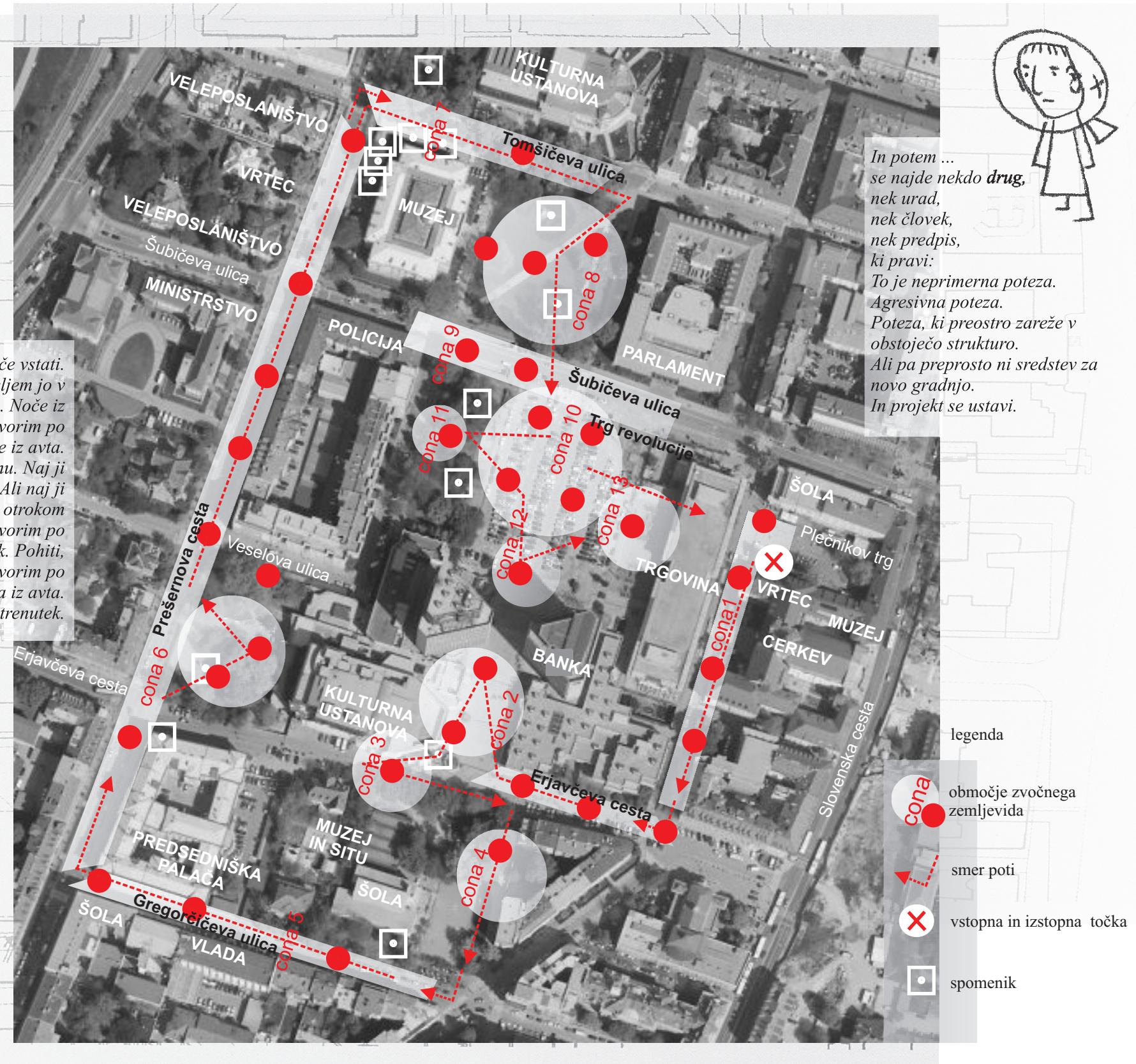

Ker si človek
 Ker mi je mar zate
 Mar za tvoje zdravje
 Tvoja varnost
 Tvoje blagostanje
 Tvoja sreča
 Ti v tvoje dobro - zapovedujem:
 Ne jej in ne drobi v postelji!

Zbudim jo ob 6ih. Noče vstati.
 Pravi, da jo boli glava. Peljem jo v šolo. V avtu spi. Prišli sva. Noče iz avta. Zvoni mi telefon. Govorim po telefonu. Ona noče iz avta. Govorim po telefonu. Naj ji omogočim igro? Ali naj ji omogočim, da bo svojim otrokom lahko omogočila igro? Govorim po telefonu. Samo trenutek. Pohiti, zamudila boš. Govorim po telefonu. Ona izstopa iz avta. Samo trenutek.

Množice plešočih z radostnimi obrazi stegujejo roke - gradijo gradove - v nakupovalnih vozičkih, opremljenih s tehnološko izpopolnjenimi zavorami... tako varnimi, da lahko v njih prevažajo tudi svoje otroke...

HODI MESTO

Hodi Mesto je zvočni zemljevid v katerega vstopiš in mu slediš preko aplikacije na mobilnem telefonu. S pomočjo zvočnih slik, vtisnjениh v izbrane lokacije, prehajaš med fiktivnimi in realnimi situacijami.

Hodi Mesto je zemljevid, kjer se občasna prostorska deorientacija prepleta s časovnimi nivoji prostora. Je zemljevid, ki prespašuje sodobne sledilne naprave, kjer se prostor za izgubo in samoraziskovanje manjša, kar posledično spreminja njegovo percepcijo. V tem pogledu, želi *Hodi Mesto*, iztrgati pogled obiskovalca iz »naprave« in poskrbi za motnjo s samim zemljevidom. Zemljevid, ki paradoksalno sloni na prostorki nestabilnosti, ki disorientacijo jemlje kot prednost in šum kot izviv.

Izhodiščno jedro projekta temelji na dveh povezanih premisah; na tehnoloških spremembah ter njihovem vplivu na posameznika in s vprašanjem izražanja in delovanja »oblasti«, ki jo francoski teoretik Michel Foucault razvije in utemelji na podlagi analize oblik subjektivacije ter pojasni s pojmom govermentalnosti. Z uvedbo pojma govermentalnosti namreč Foucault z besedno igro označi součinkovanja vladanja (government) in duševnosti (mentality) ter tako pokaže način delovanja oblasti in način upravljanja s posameznikom, ki ne deluje zgolj in samo skozi represijo, temveč predvsem skozi prostovolje postopke podreditve. V tem pogledu so igre/postopki izločanja oziroma načini »upravljanja s posameznikom temeljnega pomena, saj ga že od samega začetka usmerjajo k normativnim vzorcem obnašanja, zagotavljanju varnega bivanja znotraj družbene sredine in njegovega sprejemanja.

in situ zvočni zemljevid
vstopna točka: Plečnikov trg, Ljubljana

koncept in zasnova: Irena Pivka, Brane Zorman
tekst: Saška Rakef v sodelovanju s Klavdijo Zupan, Ireno Pivka, Branetom Zormanom
kompozicija in zvočne slike: Brane Zorman
prostorska zasnova: Irena Pivka
aplikacija: radio aporee::minatures for mobiles: Udo Noll
dramaturgija: Klavdija Zupan, Saška Rakef, Jasmina Založnik
pregled besedila: Tomaž Gubenšek
glasovi: Mojca Funkl, Tomaž Gubenšek, Gašper Jarni, Saška Rakef, Marinka Štern, Pika in Oskar Kapelj, Lara in Borut Bončina, Leo Pintar, Naomi Uma Zorman, Jan Verdellis

zahvala za inspirativne misli: dr.Aleš Novak, Mirko Perko, Azizi Beitula, Lidija Male, Borut Černe, Naomi Uma Zorman

produkcia Cona, 2013 www.cona.si
Projekte in program Cone podpira Mestna občina Ljubljana, oddelek za kulturo, projekt podpira Ministrstvo za kulturo

Mestna občina
Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Maxi

Klub temu, da se družba spreminja, klub temu, da se mesto nenehno spreminja, pa ostaja prav družbeno »nasilje« kot postopek upravljanja nespremenjen. Namesto aktivne in usmerje (samo)transformacije, kritične refleksije, ki bi lahko vodila k večji »avtonomiji« posameznika, sprejemaju variabilnosti življenjskih nazorov in oblik bivanja, se zdi, da postajajo posamezniki vse bolj vodljivi, usmerjeni in podredljivi.

Zvočni zemljevid *Hodi Mesto* kritično orisuje našo družbo in mnoštvo pravil, ki smo si jih postavili, da bi živelj »lažje«. Bolje? Lagodnej? Pravičneje? Ne gre zgolj za postopke pravnih določil, čeprav imajo le-ta pomembno mesto temveč skupke drugačnih, manj vidnih, vse prisotnih, skritih, na prvi pogled celo nedolžnih načinov in postopkov, ki jih sprejemamo in tudi sami preigravamo. Kako močni so omenjeni vzorci, pravila, določila? Jih lahko spremenimo?

Hodi Mesto
Med prostori, ki so.
In prostori, ki so bili.
Bi lahko bili.
Morda še bodo.

Če špinače ne poješ do konca, ne dobiš sladice.
Če špinače ne poješ do konca, ne greš od mize.
Če špinače ne poješ do konca, ne dobiš večerje.
Hrane se ne sme metati stran.
Če bruhaš, boš bruhanje pojedel.
Če ješ bruhanje, si umazan.

Aaaa, beži! Dotaknil se me je! Okužen sem!
Aaaaa, beži! Okužena si! Okužena si!
Aaaaa! Stran pojdi!
S tabo se ne bomo več igrali!

Če nimaš naloge, ne dobiš nalepke.
Če ne dobiš nalepke, nisi sposoben.
Če nisi sposoben, ne moreš študirati.
Če ne moreš študirati, ne moreš dobiti službe.
Če ne moreš dobiti službe, ne moreš imeti plače.
Če nimaš plače, nimaš denarja.
Če nimaš denarja, ne moreš plačati položnic.
Če ne moreš plačati položnic, ne smeš imeti otrok.
Če nimaš otrok, si slepa veja družbe.
Slepa veja pije sok, a sočnih jabolk ne da.
Če si slepa veja družbe, te je potrebno odrezati.

Aaaa, beži! Dotaknil se me je! Okužen sem!
Aaaaa, beži! Okužena si! Okužena si!
Aaaaa! Stran pojdi!
S tabo se ne bomo več igrali!

IZŠTEVANKA